

Een veelal te uitgebreid program kan slechts ten koste van groote vermoeienis worden afgewerkt en het zijn sterke magen en belles fourchettes, die de weelde van alle noen- en andere gastmalen, met Luculische spijslijsten, kunnen dragen.

Ook het humoristisch element ontbreekt niet bij deze bezoeken, althans voor den buitenstaander.

De koning, zoo leest gij in de bladen, brengt dadelijk na zijn aankomst een bezoek aan den president, die hem van den trein heeft afgehaald en met wien hij dus reeds kennis heeft gemaakt, of de vroegere kennis vernieuwt.

Het bezoek duurt een uur. De beide staats-hoofden zijn al dien tijd alleen geweest.

Nauwelijks heeft de koning zijn gastheer verlaten of deze laat zijn rijtuig voorkomen en rijdt naar 's konings hotel voor een tegenbezoek, dat weder een uur duurt.

Hoe stelt de eenvoudige krantenlezer zich dit voor? Heeft de koning bij het heengaan gezegd: „nu, tot straks”?

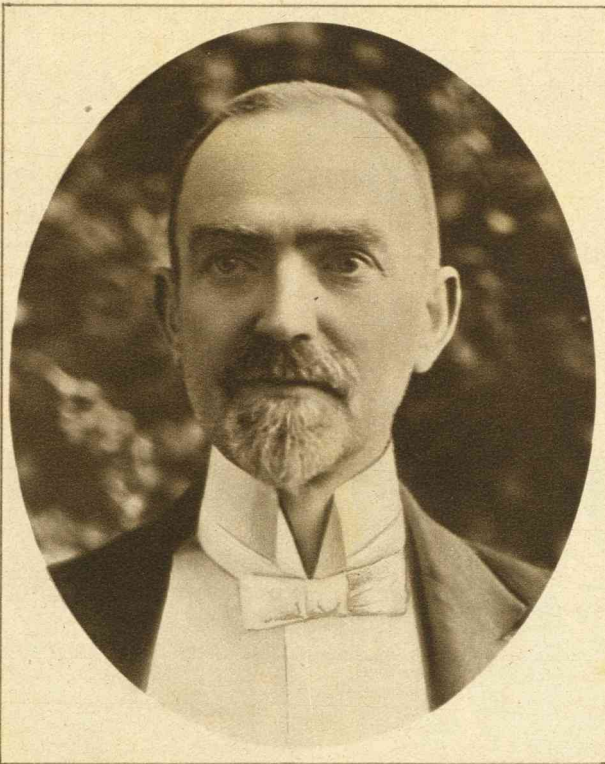
Of heeft hij zich van den domme gehouden en doet hij juist alsof het tegenbezoek hem een blijde verrassing is?

Begroet hij zijn bezoeker met een „hoe gaat het u sedert een kwartier geleden?”

Of met een „enchante de vous voir”, als zag hij den ander voor het eerst van zijn leven?

Dat zijn van die dingen waarin de eenvoudigen van geest, met hooge staatkunde weinig vertrouwd, zich niet kunnen indenken.

Spreeken de hooge twee louter over staatsaangelegenheden, of laten zij dat aan hun raadslieden

MR. QUINN,
de chef van den Engelschen veiligheidsdienst, vergezelt den Koning van Engeland overal als detective. (foto Henri Manuel).

over, die dan immers 66k bezoeken wisselen?

Keuvelen hun echtgenooten over Wagner's „Par-sital” of over de laatste mode?

Dit blijft ons verborgen.

En dat is eigenlijk zeer juist.

Want het zijn niet de personen der staatshoofden, het zijn de naties zelve, die, in hun personen, beleefdheden wisselen.

Het zijn belangen-bezoeken die gebracht worden, grootendeels althans. — De andere volkeren worden daarover niet méér ingelicht dan met die belangen vereenigbaar is.

* * *

Onze platen spreken van het bezoek van het Engelsche koningspaar aan het Fransche volk, een bezoek, dat te meer beteekenis heeft, nu de tijdsomstandigheden in het eigen land het den Koning al niet gemakkelijk gemaakt hebben in deze dagen van beroering het Kanaal over te steken.

Maar de „entente cordiale” legt zware verplichtingen op. Diplomatieke redenen vorderen dergelijke vriendschapsbetuigingen, ook op oogenblikken waarin zij, om andere redenen, ongelegen komen.

De volken, die het nut van bepaalde buitenlandsch-staatkundige verhoudingen hebben leeren inzien, hechten er aan. De verantwoordelijke staatslieden gronden daarop de ontwikkeling hunner plannen voor het behoud van den vrede in Europa.

Dat laatste is de groote beteekenis van dergelijke bezoeken, reden te over om er vlaggen en groen voor uit te hangen en feestlicht te ontsteken. Want vrede komt altijd goedkooper uit dan onvrede!

DE VEREENIGDE STATEN EN MEXICO.

Het schijnt president Wilson ernst te worden om den oorlog tegen Mexico te beginnen. Een kleinigheid, het niet brengen van de eerbewijzen, heeft de maat doen overloopen en alles wijst er op, dat bloed vergieten het eenige middel zal zijn om den Augiusstal te redden. Het is te begrijpen dat de oorlogsverklaring in de Vereenigde Staten veel tegenkanting ondervindt, doch alle bemiddelingsvoorstellen worden door Huerta, tegen wien de beweging in hoofdzaak gaat, verworpen. Op onze foto links geven wij een portret van den Chef van de Amerikaansche vloot, admiraal Badger, welke foto is vervaardigd door den hof-fotograaf C. Bieber aan boord van het admiraalsschip. De foto rechts bovenaan geeft de rebellen-generaal Carranza met zijn gevolg gefotografeerd in de nabijheid van Juarez. De onderste foto geeft een typisch Mexicaansch tafereeltje te zien.